

Hodnocení

diplomové práce Jany Dočkalové

„Rozhodčí smlouva v mezinárodním obchodním styku“

Diplomová práce je věnována problematice rozhodčí smlouvy a souvisejících otázek rozhodčího řízení v mezinárodním obchodním styku. Záměrem práce, jak diplomantka uvádí na s. 2, je rozbor dvou základních otázek, jimiž jsou rozhodčí smlouva a pravomoc rozhodců, které jsou vzájemně propojeny. Diplomantka oba instituty rozebírá nejen každý zvlášť, ale i v jejich vzájemné souvislosti. To je zajímavá koncepce práce a je třeba říci, že diplomantce se její záměr zdařil a vytvořila kvalitní práci, která otevírá řadu problémů rozhodčího řízení dnešní doby.

Diplomová práce je logicky a přehledně systematicky rozčleněna. Sestává z osmi obsahově vyvážených kapitol, z nichž první je Úvodem a poslední je Závěrem.

První kapitola uvádí vymezení základních pojmů, a to v širším pohledu na celé rozhodčí řízení. Stále si nejsem jista rozlišováním pojmů „rozhodčí řízení“ a „arbitráž“, v řadě případů jsou to synonyma, k tomu by se mohla diplomantka ještě vyjádřit při ústní obhajobě. Třetí kapitola uvádí prameny právní úpravy rozhodčí řízení. v této partii a rovněž dále (s. 5, 28, 35 a dále *passim*) diplomantka uvádí jako hlavní předpis, obsahující kolizní normy, který je relevantní z hlediska rozhodčího řízení v mezinárodním obchodním styku, ZMPS. Tuto hrubou nepřesnost, kterou považuji za v podstatě jediný prohřešek v celé jinak velmi kvalitní práci, musí diplomantka korigovat při ústní obhajobě práce. Čtvrtá kapitola uvádí pod názvem „Význam rozhodčího řízení“ základní pojmy, které jsou pro vlastní rozhodčí řízení relevantní. Pátá kapitola je nazvána „Rozhodčí smlouva – zdroj pravomoci rozhodčího soudu“ a uvádí typy rozhodčí smlouvy, její obsah a charakter. Tuto kapitolu považuji za velmi zdařilou. Ke s. 20: diplomantka by se při ústní obhajobě mohla vyjádřit k otázce arbitrability sporů ohledně nemovitostí. Šestá kapitola podrobně rozebírá rozhodné právo, a to jak právo, kterým se řídí

rozhodčí řízení, tak právo rozhodné pro daný projednávaný případ. Na s. 29 však diplomantka podle mého názoru obě otázky rozhodného práva, které jinak pečlivě rozlišuje, směšuje, a sice pro právo rozhodné pro rozhodčí smlouvu uvádí jako argument ustanovení § 37/3 ZRŘ (asi § 37/2, protože odstavec třetí tu při nejlepší vůli nenajdeme), ale toto ustanovení platí pro právo rozhodné pro meritum projednávaného sporu. Sedmá kapitola má rovněž vysokou úroveň a rozebírá pravomoc rozhodčího soudu, její povahu i teoretické názory, které se touto otázkou zabývají. Závěrem se diplomantka zamýšlí obecně nad propojením obou analyzovaných institutů.

Práce je napsána velmi kulturně, přehledně, diplomantka se snaží zaujímat vlastní stanoviska k řadě obtížných problémů. Práce vychází jak z české literatury, tak z literatury zahraniční. Při ústní obhajobě by se diplomantka měla vyjádřit k naznačeným otázkám.

Práci doporučuji k ústní obhajobě.

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc.

V Praze dne 27.12.2007